

CZAROWNY (2) ai

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg m I czarownym (1). ◇ pl D czarownym (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Czarodziejski, magiczny, związany z czarami (2) : iż cie Pan zowie lynem czárownym/ lynem cudzołożnym/ omylnikiem á łgarzem przed oblicznością swoią *RejPos* 323.

Wyrażenie: »niewiasta czarowna« = *czarownica* (1): Matacze tho s korzenia mieczykowego albo kofańczowe⁸⁰ vformią iakoby człowieka/ á zalię do ziemie w ładzą á tak dadzą roć/ potym zalię ten łtroy wyijmą á thym ludzi łzałą dla pieniędzy á wždy niewiałtham czárownym j babam z dijabły łie obieraiącym/ nie ciężko dać za ieden ktory złothy by go iedno mogła dořać *FalZioł* I 86d.

Synonimy: *czarnoksięski, czarnoksiężnicy, guślny, gwiazdarski, kuglarski, praktykarski, wieszczy.*

Cf **CZAROWNICZY**

ZZa